

عنوان مقاله:

تادیب زوجه ناشزه در مذهب امامیه و مذاهب اربعه اهل سنت

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های فقهی زنان و خانواده، دوره 5، شماره 9 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

صغری محمدی - دانش پژوه دکتری فقه اسلامی، از کشور افغانستان، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی،

سید علی سید موسوی - استادیار مجتمع آموزش عالی بنت الهدی و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

دین مبین اسلام شامل دستوراتی است که قابلیت اعمال شدن در تمام زمان ها و مکان ها را داراست . نوشتار حاضر به دنبال پاسخ دادن به اعتراض برخی به حکم خداوند، در تنبیه بدنی زنان ناشزه در آیه ۳۴ سوره نساء است. نخست احتمالاتی را که برخی از نویسندگان در معنای ضرب مطرح کرده اند، ذکر نموده و سپس با مراجعه به متون فقهی مذهب امامیه و مذاهب اربعه اهل سنت در خصوص این آیه نظرات موجود را بررسی کرده است. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی در محدوده فقه و با استفاده از منابع معتبر کتابخانه‌ای گردآوری شده است. دو حکم جواز مجازات بدنی در اسلام و قوامیت مردان بر زنان در محیط خانواده که در صدر آیه به آن تصریح شده است، دو پیش فرض پذیرفته شده حکم تنبیه زن ناشزه است. سپس با توجه به این دو مبنا و نیز هدفمند بودن فرمان خداوند به تنبیه بدنی زن ناشزه در مرحله آخر که منوط به حصول نتیجه، یعنی اصلاح زن می‌باشد و باید به شروط و ضوابطی که فقهاء امامیه و اهل سنت برای این حکم ذکر کرده‌اند توجه کنند؛ لذا این نتیجه به دست می‌آید که ضرب زوجه ناشزه شرعا جایز می‌باشد.

کلمات کلیدی:

تادیب، ناشزه، فقه امامیه، مذاهب اربعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1779716>

